Súd:	Okresný súd Michalovce
Spisová značka:	10C/237/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7716213894
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Gabriel Štefanič
ECLI:	ECLI:SK:OSMI:2021:7716213894.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v spore žalobcu L.. L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, zastúpeného JUDr. Michalom Kolesárom, advokátom proti žalovanej Slovenská republika, Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy t a k t o

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi titulom nemajetkovej ujmy sumu 3.000,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd nárok žalobcu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Súd náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 26.09.2016 domáhal proti žalovanej náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 43.169,66 eur. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Prezídia PZ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor východ pod č. ČVS:PPZ-17/BOK-VY-2012 zo dňa 04.02.2012 bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Proti vzneseniu obvinenia podal sťažnosť, ktorú odôvodnil svojou výpoveďou, ktorá bola Okresnou prokuratúrou Michalovce zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 05.02.2012 Okresná prokuratúra Michalovce podala návrh na jeho vzatie do väzby. Uznesením Okresného súdu Michalovce sp. zn. 0Tp 5/2012 zo dňa 06.02.2013 bolo rozhodnuté podľa § 72 ods. 3 Trestného poriadku tak, že návrhu prokurátora na vzatie do väzby nebolo vyhovené. Proti uzneseniu okresný prokurátor zahlásil sťažnosť, ktorú krajský prokurátor na verejnom zasadnutí pred Krajským súdom v Košiciach dňa 15.02.2012 zobral späť s tým, že nie sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Odvolací súd uznesením zo dňa 15.02.2012 pod sp. zn. 4Tpo 7/2012 zobral späťvzatie na vedomie. Uznesením Prezídia PZ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor východ pod ČVS:PPZ-17/BOK-VY-2012 zo dňa 05.03.2012 spojil na spoločné konanie trestnú vec vedenú pod vyššie uvedeným číslom s trestnou vecou obvineného T. Š., stíhaného uznesením povereného príslušníka OO PZ Trhovište pod ČVS:ORP-1729/TR-MI-2011 zo dňa 08.02.2012 s tým, že spoločné konanie sa bude viesť naďalej pod ČVS:PPZ-17/BOK-VY-2012. Uznesením Prezídia PZ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor východ pod ČVS:PPZ-50/BOK-VY-2012 zo dňa 20.03.2012 bolo voči nemu vznesené ďalšie obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Aj proti tomuto uzneseniu podal pri svojom výsluchu dňa 21.03.2012 sťažnosť, ktorú okresný prokurátor uznesením pod Pv/15/12 zo dňa 12.04.2012 ako nedôvodnú zamietol. Uznesením Prezídia PZ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor východ pod ČVS:PPZ-17/BOK-VY-2012 zo dňa 20.03.2012 spojil jeho veci na spoločné konanie pod č. ČVS:PPZ-17/BOK-VY-2012. Aj napriek tomu, že pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania navrhol trestné stíhanie zastaviť, nakoľko sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil, okresný prokurátor podal na

žalobcu, ako aj na spoluobvineného T. Š. na Okresný súd Michalovce obžalobu pod č. Pv/15/12 zo dňa 12.10.2012 v ktorej žaluje tam popísané skutky. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce pod sp. zn. 3T 223/2012 zo dňa 26.03.2013 bol spod skutku obžaloby pod bodom 1/ pre zločin vydierania oslobodený, nakoľko nebolo dokázané, že skutok pre ktorý bol stíhaný sa stal. Proti rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré písomne odôvodnil dňa 22.05.2013 a ku ktorému sa prostredníctvom svojho obhajcu písomne vyjadril 06.06.2013. Odvolanie prokurátora proti rozsudku krajský súd dňa 18.07.2013 zamietol. Oslobodzujúci rozsudok v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 18.07.2013. Trestná vec za prečin výtržníctva, ktorého sa mal žalobca dopustiť 14.01.2012 v čase okolo 03:34 hod. na diskotéke v Orion Night Clube v Michalovciach bola uznesením Okresnej prokuratúry Michalovce pod Pv/15/12-32 zo dňa 12.10.2012 postúpená Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Michalovciach na prejednanie priestupku. Obvodný úrad po prejednaní priestupku svojím rozhodnutím pod č. ObU-MI-OVVS-2012/05442 zo dňa 20.12.2012 konanie o priestupku zastavil, pretože spáchanie skutku sa nepreukázalo. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 17.01.2013. Okresný súd Michalovce na hlavnom pojednávaní dňa 26.03.2013 vydal uznesenie, ktorým skutok 2/ a skutok 3/ obžaloby postúpil na prejednanie a rozhodnutie Obvodnému úradu Michalovce. Ten svojím rozhodnutím pod č. OÚ-MI-OVVS-2013/01965 zo dňa 09.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 09.10.2013 konanie za skutok, ktorého sa mal dopustiť dňa 04.02.2012 zastavil, nakoľko nebolo preukázané spáchanie skutku. Záznamom o odložení veci pod č. ObU-MI-OVVS-2013/08287 zo dňa 23.09.2013 obvodný úrad priestupkovú vec, ktorej sa mal žalobca dopustiť začiatkom septembra 2011 odložil, lebo zodpovednosť za priestupok zanikla. Aj napriek rozsiahlemu trestnému stíhaniu bolo vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Michalovce, ako aj rozhodnutiami Obvodného úradu Michalovce jednoznačne preukázané, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, preto dňa 03.03.2014 na Okresnom riaditeľstve PZ Michalovce, odbor kriminálnej polície podal do zápisnice pod ČVS:ORP-102/1-VYS-MI-2014 trestné oznámenie pre trestný čin krivého obvinenia. Dňa 12.12.2013 osobne prevzal vyúčtovanie trov obhajoby v celkovej sume 3.169,66 eur, ktorú uhradil 13.02.2012 v sume 2.000,- eur a dňa 04.07.2016 v sume 1.169,66 eur o čom svedčia príjmové doklady.

2. Žalobca ďalej uviedol, že je toho názoru že nezákonnými rozhodnutiami, ktoré sú vyššie uvedené uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenia obvinenia mu trestným konaním bola spôsobená škoda, ktorá v sebe zahŕňa aj náhradu trov konania, v danom prípade náhradu trov obhajoby, a to vo výške 3.169,66 eur podľa § 18 zák. č. 514/2003 Z. z., ktorú si uplatňuje a ktorú žiada priznať a uhradiť. Vzhľadom na rozsah obvinení, dĺžku trestného konania (dva roky a päť mesiacov), na jeho doterajší život, prostredie v ktorom pracoval a na vzniknutú ujmu ako v súkromnom živote, tak aj v spoločenskom uplatnení je toho názoru, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú vyššie uvedenými nezákonnými rozhodnutiami. Žiadal preto aj nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 40.000,- eur podľa § 17 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Nemajetkovú ujmu odôvodnil tým, že nezákonnými rozhodnutiami mu bolo závažným spôsobom zasiahnuté do súkromného, ale aj pracovného života. Má ukončené vysokoškolské vzdelanie na Univerzite Cyrila a Metóda v Trnave, odbor marketingové štúdie. Od roku 2009 pracoval na Okresnom úrade pre cestnú dopravu a komunikácie v Michalovciach ako samostatný referent a neskôr ako odborný radca. Do jeho kompetencie spadal aj štátny odborný dozor na stanice kontroly originality, technickej kontroly, emisnej kontroly a montáže plynových zariadení. Bol aj štátnym odborným dozorom na štátne cesty II. a III. triedy. Pri svojej pracovnej činnosti sa pravidelne stretával s vrcholovými predstaviteľmi obcí a miest, ako aj vrcholovými predstaviteľmi štátnej a verejnej správy, a to s celoslovenskou pôsobnosťou. Nedôvodné trestné stíhanie závažným spôsobom narušilo jeho dôveryhodnosť u týchto subjektov a spolupracovníkov a znemožnilo mu to ďalší kariérny postup. Pociťoval to a ešte aj teraz po rokoch pociťuje určitý odstup a mieru opovrhovania, a to aj od tých ľudí s ktorými predtým dobre vychádzal. Bol terčom urážlivých poznámok, ohovárania a posmeškov, ktoré ťažko znášal, a to nielen on, ale aj jemu blízke osoby, ktoré sa tak isto nevyhli takýmto poznámkam a komentárom, či už v mieste bydliska, v práci alebo v meste, kde každý každého pozná. Aj keď sa snažil vysvetliť, že obvinenia sa nezakladajú na pravde, že nie je žiadny výtržník a bitkár, nikoho to nezaujímalo s odôvodnením, že keď je stíhaný tak musel niečo urobiť. Ku kariérnemu postupu uviedol, že bol jedným z kandidátov na riaditeľa Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Michalovciach, kde bola možnosť ďalšieho kariérneho postupu do vyššej štátnej funkcie, čo bolo aj jeho osobným želaním a čo sa pre uvedené trestné stíhanie nestalo aj napriek tomu, že na to vynaložil celé úsilie a schopnosti. Ako príklad uviedol, že mal najvyšší počet vybavených spisov v kraji a ministerstvo dopravy si ho vybralo ako testovací a pripomienkovací subjekt pre nový program. O tom, že o trestnom stíhaní vedeli všetky zložky, či už verejnej alebo štátnej správy svedčí aj žiadosť L. U. zo dňa 24.04.2012, ktorú

podal na Ministerstvo vnútra SR a v ktorej ho opísal ako vydierača, osobu s kriminálnou minulosťou a žiadal o prešetrenie jeho zotrvania v zamestnaní. Žiadosť bola následne odstúpená k rukám prednostu Obvodného úradu v Michalovciach, následne Obvodnému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Michalovciach, až nakoniec ju prešetroval Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Košiciach, ktorý konštatoval, že žiadosť je neopodstatnená. Takúto žiadosť mohol p. U. poslať len na základe jeho nezmyselného trestného stíhania. Nakoľko jeho kariérny postup už nebol možný pracovný pomer ukončil.

3. Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z. z. tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

4. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

5. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

6. Podľa § 4 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

7. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

8. Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

9. Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

10. Podľa § 6 ods. 3 citovaného zákona ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

11. Podľa § 6 ods. 4 citovaného zákona ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

12. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a

d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

13. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

14. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

15. Podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

16. Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

17. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

18. Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

19. Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

20. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

21. Podľa § 18 ods. 2 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

22. Podľa § 18 ods. 3 citovaného zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

23. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. Podľa § 221a/ CSP písomné vyhotovenie rozsudku nemusí obsahovať odôvodnenie, ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých strán alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania.

25. Súd nárok žalobcu na priznanie nemajetkovej ujmy považoval za dôvodný po sumu 3.000,- eur, preto v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

26. O trovách konania súd rozhodol tak, že ich náhradu nepriznal stranám sporu (§ 255 ods. 2 CSP), lebo tieto mali vo veci čiastočný úspech.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné, nakoľko po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku sa strany sporu tohto práva vzdali.

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.